

σμό του Μανουήλ Τομπάζη και είναι ιδιοκτησία του. Τα ίδια επιβεβαιώνουν και οι σύνδικοι Ύδρας.

(σ. 12) Ἐγώ, ὁ ὑπογεγραμμένος μάστωρ Νικόλα(ος) Ἀθανασίου, ὁμολογῶ διὰ τοῦ ¹² ἀποδεικτικοῦ τούτου γράμματος ὅτι ἡ παροῦσα γολέτα ὀνομαζομένη «¹³ Η Τερψιχόρη» κατεσκευάσθη παρ' ἐμοῦ κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον ¹⁴ ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην τῆς Ύδρας ἀπὸ ξύλον πεύκου, δι' ἐξόδων καὶ ¹⁵ λογαριασμὸν τοῦ κυρίου Μανουήλ Τομπάζη, δι' ἣν αἰτίαν ¹⁶ ἡ γολέτα αὐτὴ ἀκαρτερεῖ καὶ εἶναι τῆς ιδιότητος αὐτοῦ. Δι' ὃ ¹⁷ καὶ κατὰ τὴν ζήτησίν του ἔδωκα αὐτῷ τὸ παρὸν ἐνυπόγρα ¹⁸ (σ. 13) φον διὰ νὰ μεταχειρισθῇ ἔνθα ἤθελε τῷ χρειασθῇ.

¹⁹ νικόλαος ἀθανασίου

9 Ἰουλίου

¹⁰ Ἡμεῖς, οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου καὶ πόλεως Ύδρας ἐκλελεγμένοι σύν ¹¹ δικοι, μαρτυροῦμεν ὅτι ἡ γολέτα ὀνομαζομένη «¹² Η Τερψιχόρη» κα ¹³ τεσκευάσθη ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην παρὰ τοῦ ἄνω μαστορος ¹⁴ Νικολάου Ἀθανασίου καὶ ὅτι κύριον καὶ νόμιμον ἀπόκτημά ἐστι ¹⁵ τοῦ κυρίου Μανουήλ Τομπάζη, εἰς πίστιν τοῦ ὁποίου ἀποφαινόμε ¹⁶ θα, ἐκτυποῦντες καὶ τὴν τοῦ κοινοῦ σφραγίδα.

10 Ἰουλίου.

¹⁶

(ἡ μεγάλη)

ὀνομαστί οἱ σύντυχοι

13. – ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΑΥΠΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΧΤΗΣΙΑ

Ύδρα, ΙΑ-ΜΥ, Λυτά έγγρ., αριθ. 478 (κιβώτιο 50), 20 Φεβρ. 1828

Ο Αναγνώστης Παπαμανώλη, δήλωσε ενώπιον του καγκελλάριου Νικολάου Τζέππη ὅτι το Μάιο του 1815 ὁ Ὑδραῖος ναυπηγὸς Σταμάτης Λεριώτης ναυπήγησε στὴν Ύδρα τὴ σκούνα «Ο Λεωνίδας», με δαπάνες τοῦ Ὑδραίου Ἰωάννου Θεοδώρου. Το πλοῖο αὐτό ἔχει μήκος ἡ καρίνα του 16 πῆχες, τὸ πλάτος του εἶναι 6 πῆχες καὶ τὸ βάθος του 4.

Ὁ κύριος Ἀναγνώστης Παπαμανώλη ἐπαρουσιάσθη ¹² εἰς τὴν κοινὴν καγκελλαρίαν τῆς νήσου Ύδρας ἐνῷ ¹³ πιον ἐμοῦ τοῦ καγκελλαρίου Νικολάου Τζέππη, ὅστις ἐ ¹⁴ φανέρωσε καὶ ἐδηλοποίησεν ὅτι τοῦ ἔτους 1815, περὶ ¹⁵ τοῦ Μαΐου, ὁ Σταμάτης Λεριώτης, Ὑδραῖος, ναυπηγὸς εἰς ¹⁶ ταύτην τὴν νῆσον ἐναυπήγησε τὸ πλοῖον σκούναν ¹⁷ ὀνομαζομένην «ὁ Λεωνίδας» διὰ δαπάνης τοῦ Ἰω ¹⁸ άννου Θεοδώρου, Ὑδραίου.

¹⁹ Αὐτὸ τὸ πλοῖον συνίσταται τὸ μὲν μῆκος ἡ κα ¹⁰ ρίνα πηχῶν δεκάξε καὶ ἡμίσεως, τὸ δὲ πλάτος πηχῶν ¹¹ ἕξε, καὶ τὸ βάθος πηχῶν τεσσάρων. ¹² Κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τοῦ διαληφθέντος ¹³ κυρίου Παπαμανώλη ἐγίνε τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον ¹⁴ παρ' ἐμοῦ, τὸ ὁποῖον σφραγίζεται καὶ μὲ τὴν καγκελ ¹⁵ λαρικὴν σφραγίδα πρὸς ἀσφάλειαν.

¹⁶

Ύδρα, τῇ 20 Φεβρουαρίου 1828.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

¹⁷ ἀναγνώστις παπαμανόλη

¹⁸ (σφραγίδα)*

Ὁ Καγκελλάριος ¹⁹ Νικόλαος Τζέππης

φ. 1 β: «Ἀπόδειξις περὶ ναυπηγήσε ² ως τοῦ Σταμάτη Λεριώτη ³ ναυπηγοῦ ⁴ 20
Φεβρουαρίου 1828».

14. – ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΑΥΠΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΧΤΗΣΙΑ

Ύδρα, ΙΑ-ΜΥ, Λυτά έγγραφα, αριθ. 483 (κιβώτιο 50), 11 Ιουλ. 1828

Ο πρωτομάστορας Δημήτριος Χαλδαῖος δήλωσε στην καγκελλαρία ὅτι ναυπηγήσε στην Ύδρα την τράτα «Ἡ Παναγία της Ύδρας» που ανήκει στο Σταύρο Μαστροδημήτρη, με ἐξόδα του ἰδίου Σταύρου και την ἐρριξε στη θάλασσα στις 22 Ιουνίου. Ἐχει μήκος η καρίνα της 10 πῆχες το πλάτος της εἶναι 3 και το ὕψος της 1 και 1/2 κᾶνα.

Δηλοποιεῖται ὅτι τὴν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σταύρου Μαστροδημήτρη ² Ύδραίου τράταν, ὀνομαζομένην «Ἡ Παναγία τῆς Ύδρας» ἐκατα ³ σκεύασεν εἰς ταύτην τὴν νῆσον ὁ πρωτομάστορος Δημήτριος ⁴ Χαλδαῖος, αὐτὸν τὸν χρόνον Ἰουνίου 22, ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν ⁵ δι' ἐξόδων τοῦ ἰδίου ῥηθέντος Σταύρου.

⁶ Συνίσταται δὲ τούτη ἡ ῥηθεῖσα τράτα ἀπὸ πηχῶν καρίνας ⁷ δέκα, τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς πηχῶν τριῶν καὶ κᾶννας μιᾶς, καὶ τὸ ὕ ⁸ ψος πῆχης μιᾶς καὶ κᾶννας ἡμίσεως.

⁹ Διὰ αὐτὸ τοῦτο γέγονε τὸ παρὸν ἀποδεικτικὸν μαρτυ ¹⁰ ρικὸν ἐν τῇ κοινῇ καγκελλαρίᾳ ταύτης τῆς νήσου, ὑπο ¹¹ γεγραμμένον παρὰ τοῦ πρωτομάστορος καὶ ῥηθέντος ἰδιοκτῆτου ¹² αὐτῆς Σταύρου.

¹³ Ύδρα, τῇ 11 Ἰουλίου 1828.

¹⁴ Δίμιτρις χαλδεος βεβεονο δια εμου του λίμπερι διμιτροπούλου

¹⁵ Σταβρος μαστρο διμιτρι

¹⁶ (σφραγίδα)

Ὁ καγκελλάριος ¹⁷ Νικόλαος Τζέππης

12η σελίδα (Το κείμενο εἶναι γραμμένο στην 1 η σελίδα, διπλωμένο ὅμως ὅπως τα πρώτα, σε 12 σελίδα) : «Ἰδιοκτησία τράτας ² Σταύρου Μαστροδημήτρη ³ αριθ. 9. Ἐδόθη ἀντίγραφον τῷ ἀγορα ⁴ στῇ αὐτῆς. ⁵ Τῇ 17 Μαΐου 1829».

* Ἡ σφραγίδα ἔχει σε τρεῖς γραμμὲς τα γράμματα: «CΓ: ΚΛ | ΥΔ | 1808» (=Σ(φρα)Γ(ίς): Κ(αγκε)Λ(λαρίας) ΥΔ(ρας) 1808). Τὴν ἴδια σφραγίδα ἔχουν και τα ἔγγραφα αριθ. 14, 15 και 16.